

**Vil du støtte det kurdiske folket
sin kamp mot undertrykking?**

Meld deg inn i Solkurd

Kontakt oss

E- post: solidaritetmedkurdistan@gmail.com

Postadresse: Solidaritet med Kurdistan-Håkons gate 11B - 0652 Oslo

Solidaritet med Kurdistan

er en medlemsorganisasjon som jobber med og for et aktivt solidaritetsarbeid med det kurdiske folket.

Alle som støtter vårt formål, slik det er beskrevet i plattformen, og betaler kontingent, kan bli medlemmer.

Kontingentsatsene er som følger:

250 kr pr år for ordinært medlemskap

100 kr pr år for elev/student, trygdede og arbeidsløse.

Kontingent betales inn til kontonummer 9001 22 80229, merk med navn i Meldingsfeltet. Kontoen er registrert i Sparebank1.

Les mer om oss og meld deg inn nettsida vår:

<https://solidaritetmedkurdistan.no>

Reisebrev fra Kurdistan

19 mars til 2 april

Astri, Beth, Eli, Mads og Marie, og Per deltok på hele eller deler av turen som omfattet feiring av Newroz i Diyarbakir og observasjon av lokalvalgene 31 mars.

Innhold:

Reisebrev 1: Stopp isolasjonen av Öcalan - Newroz 2019

Reisebrev 2: Sultestreiken – uttrykk for ein desperat situasjon

Reisebrev 3: Erdogan mot kurdiske kvinner

Reisebrev 4: På besøk i Kurdistan under valgkampen

Reisebrev 5: Kjempende kvinner i Kurdistan

Reisebrev 6: Entusiastisk valgkamp i Kurdistan

Reisebrev 7: Etter valget

HDP
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ

Reisebrev 1 fra Kurdistan

21 mars 2019

Stopp isolasjonen av Öcalan Newroz 2019

Stopp isolasjonen av Öcalan, lyd det vi oppfatta som hovudbudskapet på Newroz-feiringa i Amed i 2019

På Leyla Güven sin 134. dag i sultestreik, som ho starta for å få brutt isolasjonen av Öcalan, gjekk årets Newroz-feiring av stabelen. Ein sultestreik som naturleg nok prega årets feiring, der vi var til stades.

Ei feiring som imponerte oss

På den eine sida vart vi imponerte over kor engasjerte mange unge folk var, og på den andre sida over kor tolmodige dei som har levd ei stund er. Deira kamp for fridom har gått i mange år no, men er stadig like iherdig.

En er ikke den samme etter å ha besøkt de sultestreikende.

Reisebrev under arbeid

Reisebrev fra Kurdistan

Noen bilder fra turen

Fra
Newroz
feiringa

Forberedelser til valgkamp og valgdag Også valgobservatører settes i arbeid.

Det var fint å sjå det er fargerike folkehavet, og musikk, dans og glede i time etter time. Vi vart imponerte av det musikalske mangfaldet, og over kor sterkt engasjementet var frå start til slutt.

Det skada heller ikkje at sola skein over Amed under heile Newroz-feiringa.

Jamt over har vi fått veldig mange inntrykk

Vi har møtt organisasjonen *TJA (Free women's movement)*, ein organisasjon for kvinnene i Kurdistan. Dei la vekt på at kurdiske kvinner har mange felles interesser, og trekte fram at samfunnet ikkje kan vera fritt før kvinner er frie.

Alle vi møtte var veldig opptekne av isolasjonen av dei politiske fangene og forholda for dei som sultestreikar.

Vi deltok på minnestund for Zülküf Gezen, som var sultestreikende politisk fange som døde i fengsel.

Vi helste frå Solidaritet med Kurdistan, og delte våre kondolansar.

Vi møtte dei tre sultestreikende parlamentarikarane Dersim Dağ, Tayip Temel og Murat Sarisaç, og overbrakte dei våre helsingar og vår støtte.

HDP har tatt veldig godt imot oss, og lagt imponerende godt til rette for oss. Det er tydeleg viktig for dei at vi som utlendingar er her, og kan bidra til å gjera situasjonen deira betre kjent. Det styrkar deira kamp at dei har støtte internasjonalt.

– Astri, Beth, Mads og Marie

Reisebrev 2 fra Kurdistan

24 mars 2019

Sultestreiken - uttrykk for ein desperat situasjon

Leyla Güven er på sin 138. dag med sultestreik

I dag tok den fjerde sultestreikande politiske fangen sitt eget liv.

Situasjonen er kritisk og desperat for veldig mange politiske fangar her i Kurdistan.

Sultestreikane har isolasjonen av Abdullah Öcalan som tema

Han har ikkje fått møtt verken advokatar eller familie på mange år, med kun éitt kort unntak.

Co-leider i HDP Pervin Buldan oppsummerer valget slik: «Vi har overvunnet alle hindringer, vi har overvunnet alle vanskelighetene og vi vant! ... Med dette valgresultatet har vårt folk gitt følgende beskjed til makthaverne: Vi aksepterer ikke isolasjon. Systemet med innsatte ordførere (kayyum) har kollapset, denne perioden er slutt.»

- Per, Beth, Astri og Eli

Reisebrev 7 fra Kurdistan

28 mars 2019

Etter valget - fortsatt

Før dette valget har makthaverne forandra valgkretsene slik at det var mange som ikke visste hvor de skulle stemme.

Manntall er blitt manipulert

I Sirt fortalte de oss at mer enn 6000 navn var strøket fra manntallet. HDP klarte gjennom sitt arbeid å re-registrere 4000 av dem.

De kunne fått re-registrert flere, men valg-administrasjonen hadde ikke nok ansette.

I ett hus var det registrert 7000 velgere.

På 232 adresser med tomme hus var det registrert velgere.

Allikevel vant HDP med 48,33% mot AK-partiet 46,04%.

Politi og militære kan stemme der de er på valgdagen, og det er flere eksempler på at de blir brukt som stemmekveg.

I Darsim er ca 30% av befolkninga militære. Det tyrkiske kommunistpartiet vant ordførervalget der og våre kilder fortalte at på valgdagen ringte politiet velgere og ba dem stemme på kommunistene.

Vi så mange av politifolkene ved selvsyn, det krydde av uniformerte og sivilpoliti i alle de 17 valglokalene vi besøkte.

På ANF news leser vi idag fra Mus at HDP har levert klage på 2500 stemmer som er blitt kjent ugyldige.

AK-partiet har nå 538 stemmer mer enn HDP i Mus.

Totalt er det 7000 politiske fangar i tyrkiske fengsel som sultestreikar

I fengselet i Batman har dei rullerande sultestreik, der fem fangar av gongen sultestreikar i ti dagar.

Vi har møtt familiene til to av dei som sultestreikar, i byen Siirt i Kurdistan

Det var krevjande, men givende møte – for kva seier ein til familiar i ein sånn situasjon? Dei var imidlertid tydelege på at dette ikkje handlar om dei, men om alle dei sultestreikande.

I den eine familien fortalte dei oss at sønnen vart fengsla under ein demonstrasjon om situasjonen i Kobane, og har no sete i fengsel i fleire år utan å ha fått ein endelegdom. Han sitt i fengsel mange hundre kilometer unna, utan at verken han eller familien har fått ei forklaring på korfor han ikkje kunne sitte i det lokale fengselet.

– Astri, Beth, Mads og Marie

Reisebrev 3 fra Kurdistan

25 mars 2019

Erdogan mot kurdiske kvinner

Tyrkiske kvinner har dei siste åra vorte oppfordra frå statleg hald til å få minst tre barn

No er oppfordringa auka til fem.

Samtidig får kurdiske kvinner tilbod om gratis sterilisering, og dei blir sterkt oppfordra til å sterilisere seg.

Bakteppet er folketals-framskrivingar som seier at innan få år vil det vera like mangekurdarar som etniske tyrkarar, noko president Erdogan og partiet hans (AKP) oppfattar som ein trussel.

Tulipanen var et symbol på sultanens makt i det ottomanske riket (også kalt tulipanæraen) og Erdogan bruker det på samme måten.

Ordføreren som blei innsatt etter kuppet (kayyum) reiv de gamle lyktestolpene og bygde dette anlegget for å demonstrerer «her er makta» og i en fattig by med 30 000 innbyggere er dette et stort innhugg i budsjettet.

I tillegg er det en synlig maktdemonstrasjon – her er vi igjen, vi som massakrerte forfedrene deres.

I Batman er det bygd en gigantisk fontene, Erdogan bygger moské i Istanbul: «Se oss, her kommer tyrkerne».

Kurdisk språk blir fortsatt ikke undervist i offentlige skoler, byer og distrikter har tyrkiske offisielle navn, de kurdiske navnene er uoffisielle.

Folkevalgte og HDP medlemmer har blitt arrestert, mista jobber og trakassert

Media er totalt dominert av Erdogan og AK-partiet.

De eneste kanalene for HDP og annen opposisjon til å drive valgkamp er dør til dør kampanjer og sosiale media.

Fortsettes neste side

Reisebrev 7 fra Kurdistan

2 april 2019

Etter valget

Vi har vært en gruppe på 5 norske blant 92 valgobservatører fra Europa

Vi var invitert av HDP og hadde status som uoffisielle valgobservatører.

Vår gruppe med franske og norske ble sendt til byen Darsim (tyrkisk navn Tunceli) 23 mil nord for Diyarbakir.

Darsim er kjent for Darsim massakren i 1938

HDP arbeider for at denne skal bli anerkjent som folkemord. Tusenvis av mennesker i alle aldre blei massakrert, like mange blei fordrevet fra området. Mange barn, særlig jenter, blei plassert i barnehjem og gitt til tyrkiske fosterforeldre. Dette var endel av den harde tyrkifiseringen til Atatürks regime.

Vi har sett med egne øyne at brutal og kostbar tyrkifisering fortsetter under Erdogan.

Vi kjørte inn i Darsim på kvelden

For hver 50. meter på hver side av veien og i midtrabattene stod det høye, lysende lyktestolper med

tulipaner på toppen, i rundkjøringene stod det voldsomme

lysfontener. Det var anlagt gangbruer over lva med samme massive lyssetting: Pris 10 mill Lire (ca 18 millioner norske kroner) i følge vår lokal kilde.

Det er sjølvvald abort i Tyrkia inntil tiande veke, etter lov

Men det er langt mellom teori og praksis. Helsearbeidar-forbundet SES, som vi møtte i Batman, fortalde om korleis røynda er: Sjukehusa får ikkje utføre abortar. Sjølv om legane skulle vera for sjølvvald abort, er truslane om sanksjonar såpass sterke at dei ikkje tør utføre det. Dermed blir det kun rike kvinner som får moglegheit til å ta abort, ved å oppsøke private klinikkar.

Samtidig som kvinner nektast sine reproduktive rettar, så er viktige kvinnekollektiv øydelagde.

Stadar der kvinner kunne møtast, få råd, gi råd, tene pengar, byggje kampånd er i tur og orden lagt ned.

Spedbarn-senter, bibliotek og helseteneste-senter var alle stadar der kvinner møttest i Siirt.

Det var stort sett kvinner som jobba der, og kvinner som brukte det.

No er alle desse lagt ned av AKP sine menn.

– Astri, Beth, Mads og Marie

Reisebrev 4 fra Kurdistan

27 mars 2019

På besøk i Kurdistan under valgkampen

I dette reisebrevet fra Kurdistan vil vi fortelle litt om hvordan vi har blitt mottatt

Allerede på flyplassen i Istanbul erfarte vi at det tyrkiske politiet ser på oss som fiender.

To i reisefølget fikk ikke slippe inn i Tyrkia og måtte returnere til Norge neste morgen.

Vi ser bevæpnet politi, panservogner, såkalte Toma (Vehicle against Social Incidents), minibusser og sivile politibiler alle stedene vi har besøkt.

Dette er antiterrorpoliti.

Utenfor partikontorene til det progressive partiet Folkenes domkratiske parti (HDP) er denne tilstedeværelsen ekstra synlig.

Etter å ha deltatt i en minneseremoni for Zülküf Gezen måtte vi levere passene våre til tyrkisk politi på gata

Vi fikk ingen begrunnelse og etter å ha ventet ca 30 minutter, fikk vi passene tilbake uten forklaring.

I drosje på vei til Siirt ble vi stoppet i en av politiets kontrollstasjoner. Igjen samlet de inn passene våre. Passene ble fotografert før vi fikk dem tilbake etter ca. 15 minutter.

Når vi skriver dette sitter vi på HDPs kontor i Diyarbakir.

Mange av dem hilser, ler og blunker til oss også. En eldre kar låner oss paraplyen under ei regnskur.

På tross av den vanskelige situasjonen for kurderne med yrkesforbud, arbeidsløshet og undertrykking fra fascistregimet til Erdogan vinker folk langs veien til bussen og smiler.

I flere av byene/ landsbyene følges bussen av lange bilkortesjen med HPD flagg.

Bilene tuter optimistisk når de kjører forbi bussen vår.

Hver gang Leyla Güvens* navn blir nevnt er gjensvaret fra publikum enormt. Det samme er pipekonsertene når vi hører navnet Erdogan

Alle stedene vi stopper er sivilt og uniformert politi og militære tydelig tilstede med filmkamera, telelinser, panserbiler og maskingevær.

Ubehagelig for oss og vi kan bare ane omfanget av trakasseringa og plaginga folk her blir utsatt for hver

dag. «We started this young and will finish it young» sa en av vennene våre i HDP til oss.

På dagens valgkamp-tur så vi en bevegelse som har oppløftende mange unge entusiastiske deltakere og tilhørere.

- Astri, Beth, Eli og Per

* Leyla Güven er et parlamentsmedlem for HDP. Hun er tiltalt for terror støtte. Hun har sultestreika siden november 2018.

Reisebrev 6 fra Kurdistan

29 mars 2019

Entusiastisk valgkamp i Kurdistan

I dag var vi med valgbussen til Folkenes demokratiske parti (HDP) til flere byer og landsbyer i nord øst i Diyarbakir provinsen

Alle de unge guttene og de mange jentene danser entusiastisk til musikken som tordner ut fra valgbussen.

De er også engasjerte tilhørere når kandidatene fra HDP holder appeller fra busstaket.

Applausen, tilropene og slagordene runger utover plassen. Unge og gamle flokker seg rundt kandidatene for å hilse på og ta bilder og selfier.

På vei inn ble vi fotografert av tyrkisk politi.

Utenfor kontoret er det ca. 100 politi og diverse pansrete kjøretøyer, to med vannkanoner.

I følge tolken vår har innenriksministeren uttalt at utenlandske besøkende er uønsket i kurdiske områder under valget.

Siste uke har 9 av HDPs gjester blitt nektet innreise til Tyrkia. Vi kjenner oss uønsket av makthaverne i Tyrkia.

Likevel vil vi komme tilbake for å fortsette solidaritetsarbeidet med kurderne

Det er en glede å være HDPs gjester.

De tar vare på oss ved å hente oss på flyplassen og kjører oss dit vi skal.

De organiserer møter med ulike organisasjoner som gir oss god informasjon om dagens situasjon.

Til og med da vi tilfeldig kom til et lite lokalt HDPsenter ble vi mottatt med nytrukket te, smil og en prat om de lokale kandidatene.

Før vi gikk fikk vi med oss både valgprogram og partiflagg.

På tross av makthavernes forsøk på å skape frykt, kommer vi gjerne tilbake til neste valg.

- Beth og Astri

Reisebrev 5 fra Kurdistan

28 mars 2019

Kjempende kvinner i Kurdistan

Kvinneorganisasjonen Rosa i Diyarbakir har tatt navnet sitt etter flere roser: Rosa Luxemburg, den veldig dyktige og berømte kurdiske martyren med deknnavnet Rosa og alle de flotte kurdiske jentene som heter Rosa

De måtte ha et ufarlig navn da de starta organisasjonen i desember 2018 for å fylle tomrommet etter de mange ulke kvinnesentrene som blei stengt/forbudt/lagt ned etter kuppet i 2016.

Hva er vel mer uskyldig enn ei rose? Nå er Rosa det eneste kvinnesenteret i Diyarbakir.

Adalet Kaya (til venstre) og

Sehnorz Kaymak forteller at de kjemper mot alle former for vold og overgrep mot kvinner.

De samarbeider med det eneste krisesenteret som er igjen i byen. Myndighetene driver også krisesentre, men der er ikke kvinnene trygge, de oppfordrer kvinner til å gå tilbake til mannen.

De erfarne kvinneaktivistene forteller at det var en nedgang av vold mot kvinner før kuppet og unntakstilstanden, men at de nå ser en markant økning.

Daglig blir 5 kvinner drept av menn i familien i Tyrkia

I tillegg til den fysiske og psykiske volden er de opptatt av å bevisstgjøre kvinner om den økonomiske volden de utsettes for.

Rosa er en del av paraplyorganisasjonen Free Womens Movement (TJA), vårt neste besøk var nettopp hos dem.

Der møtte vi Ayse Gökkan (til høyre på bildet) TJA er en 40 år gammel kvinneorganisasjon startet av og for kurdiske kvinner på landsbygda. Mange av dem geriljasoldater. De første kampene var mot undertrykkinga fra staten og mot patriarkalske strukturer i familien. Nå organiserer de ikke bare kurdiske kvinner, men er en paraplyorganisasjon for mange ulike kvinnegrupper.

Møtet med den lille store kvinnen Leyla Güven gjorde et dypt inntrykk på oss

Hun har sultestreiket i 142 dager, men tok likevel imot oss, hun sier at det å møtes i solidaritet styrker henne i den store kampen hun og kurderne står i. Både hun og datteren understreker at sultestreiken ikke bare handler om isolasjonen av Öcalan, men om isolasjonen av hele det kurdiske folket. Vårt løfte til henne var å spre informasjon om og samle støtte til hennes og kurdernes sak.

- Beth, Per, Astri og Eli